ᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐᲡᲐᲒᲠᲝ: ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲣᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ Კ. Ჯ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲨᲠᲐᲛᲔᲚᲗᲐ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО И ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ 29-Ო �წᲚᲘ

ᲝᲗᲮᲨᲐᲑᲐᲗᲘ, 3 ᲜᲝᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, 1948 წ. № 219 (8263). ᲤᲐᲡᲘ 20 ᲙᲐᲞ.

კოლმეურნეებო, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობების მუშებო, სოფლის მეურნეობის სპეციალისტებო! იბრძოლეთ კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მთელ ფართობზე უხვი მოსავლის მიღებისათვის! ამაყად აღმართეთ სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა, ორდენოსანთა და სოციალისტური შრომის გმირთა რიგები!

ᲡᲐᲥᲐᲗᲕᲔᲚᲝᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ (ᲑᲝᲚᲨᲔᲕᲘᲙᲔᲑᲘᲡ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲗᲔ

ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲓᲠᲝᲨᲘᲗ, ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲛᲫᲦᲝᲚᲝᲑᲘᲗ, ᲬᲘᲜ — ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ!

ᲒᲣᲨᲘᲜ „ᲞᲠᲐᲕᲓᲐᲨᲘ“ ᲒᲐᲛᲝᲥᲕᲔᲧᲜᲔᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ Კ. Ჯ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲛᲝᲬᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲘ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲠᲔᲕᲝᲚᲣᲪᲘᲘᲡ 31-ᲯᲘ ᲬᲚᲘᲡᲗᲐᲕᲐᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ Კ. Ჯ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲔᲠᲘᲡ ᲛᲝᲬᲕᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲓᲚᲝᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲐᲛᲗᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲡᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲝ ᲐᲛᲮᲐᲜᲒᲘᲡ, ᲑᲝᲚᲨᲔᲕᲘᲙᲗᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲛᲝᲐᲠᲐᲒᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲐᲛᲮᲐᲜᲒᲘᲡ.

ᲩᲕᲔᲜ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲛᲝᲬᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲔᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲗ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲝᲠᲢᲤᲔᲚᲘᲡ ᲐᲛᲮᲐᲜᲒᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲮᲔᲠᲘᲡ ᲛᲔᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲗ

პროპაგანდისტის დასახმარებლად

ლენინ-სტალინის პარტია ჩვენი გამარჯვებათა ორგანიზატორი და სულისჩამდგმელია

ლენინ-სტალინის პარტია არ წარმოადგენს ჩვეულებრივ პოლიტიკურ ორგანიზაციას. იგი არის ახალი ტიპის პარტია, პარტია საზოგადოების ყველაზე მოწინავე კლასის — მუშათა კლასისა, რომელიც მჭრიელია სასიცოცხლო ინტერესებს გამხატავს. ბურჟუაზიული და ოპორტუნისტული პარტიები არასოდეს არ აყენებენ სერიოზულად საკითხს საზოგადოებრივი ცხოვრების მჭრიელთა ინტერესების შესახებ. მხოლოდ ლენინ-სტალინის პარტია თავისი არსებობის პირველი დღიდანვე დაუფლებულად და გმირულად იბრძოდა ხალხის ინტერესებისათვის, მჭრიმელთა თავისუფლებისა და ბედნიერებისათვის. ლენინ-სტალინის პარტია გამოვიდა, როგორც მუშათა კლასის მებრძოლი ორგანიზაცია, მჭრიმელთა პოლიტიკური ბელადი, რომელიც სათავეში ჩაუდგა მასების ბრძოლას ექსპლოატაციის მოსპობისათვის, სოციალიზმის აშენებისათვის და საზოგადოებრივი ცხოვრების მსჯელობა წარმართა ხალხის საკეთილდღეოდ.

ჩვენი ქვეყნის მუშათა მოძრაობამ თავისი წრიდან წამოაყენა ორი გენიალური მოაზროვნე, მსოფლიო პროლეტარიატის დიდი ბელადები — ვ. ი. ლენინი და ი. ბ. სტალინი, რომელთა სახელს ატარებს ჩვენი ძლევამოსილი ბოლშევიკური პარტია. ვ. ი. ლენინმა და ი. ბ. სტალინმა, მარქსისტული მეცნიერების ამ უდიდესმა კორიფეებმა, ახალ ეპოქაში — იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციების ეპოქაში, ახალი ვითარების გენიალური ანალიზის საფუძველზე განავითარეს რევოლუციური მარქსიზმი, რომლითაც შეიარაღეს მუშათა კლასი და მისი პარტია და მარქსიზმ-ლენინიზმის დროშაში მიიყვანეს ჩვენი ხალხი სოციალიზმის ისტორიულ გამარჯვებამდე.

ბოლშევიკების პარტიამ დიდი და სახელოვანი გზა განვლო. იგი აღმოცენდა რევოლუციამდელი რუსეთის მუშათა მოძრაობის საფუძველზე მარქსისტული წრეებიდან და ჯგუფებიდან, იგი იზრდებოდა და მტკიცდებოდა მუშათა მოძრაობის შიგნით არსებული წვრილბურჟუაზიული პარტიებისა და პარტიის შიგნით — ყველა ჯურის ოპორტუნისტულ მიმდინარეობათა და ანტილენინური ჯგუფების წინააღმდეგ შეურიგებელ ბრძოლაში.

მარქსისტული სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია რუსეთში შეიქმნა უწინარეს ყოვლისა ნაროდნიკების წინააღმდეგ ბრძოლაში. ნაროდნიკების შეხედულებათა იდეური განადგურების შედეგად ეაწმენდილ იქნა ნიადაგი მარქსისტული მუშათა პარტიის შექმნისათვის. ნაროდნიკების შემდეგ განადგურებულ იქნენ „ლეგალური მარქსისტები“ და „ეკონომისტები“, რომლებიც უარჰყოფდნენ რევოლუციურ ბრძოლას, უარჰყოფდნენ ერთიანი პროლეტკური მუშათა პარტიის შექმნის აუცილებლობას და ხოტბას ასხამდნენ დაჭაქუსულობასა და კუსტარულობას. ვ. ი. ლენინმა და ი. ბ. სტალინმა მთავარი მახვილი მიმართეს „ეკონომისტების“ წინააღმდეგ, მოახდინეს იდეური დამხნეულობისა და „კუსტარულობის“ ლიკვიდაცია და გენიალურად დაამუშავეს ბოლშევიკური პარტიის იდეოლოგიური საფუძვლები.

რსდმპ მეორე ყრილობის შემდეგ „ეკონომისტების“ ადგილს პარტიაში იტერნენ მენშევიკები. მათი ოპორტუნიზმი თავს იჩენს პარიკულ ხანებში ორგანიზაციულ საკითხებში, მენშევიკები წინააღმდეგი იყვნენ ლენინური ტიპის მებრძოლი რევოლუციური პარტიისა. მათ სურდათ ქმოფდათ მეორე ინტერნაციონალის ტიპის მარცხნელი, რეფორმისტული პარტია. ვ. ი. ლენინი და ი. ბ. სტალინი დაუფლებულან იბრძვიან მენშევიკების წინააღმდეგ, ამხელენ მენშევიკების ოპორტუნისტს ორგანიზაციულ საკითხებში და აყალიბებენ ბოლშევიკური პარტიის ორგანიზაციულ საფუძვლებს.

რუსეთის პირველი რევოლუციის პიროიდან მენშევიკებმა პარტიის უმრავლესობასთან ორგანიზაციულ საკითხებში უთანხმოებას დაამატეს უთანხმოება ტაქტიკურ საკითხებში. მენშევიკები უარჰყოფდნენ ბურჟუაზიულ-დემოკრატიულ რევოლუციაში პროლეტარიატის ხელმძღვანელ როლს, უარჰყოფდნენ სოციალისტურ რევოლუციას და გამოდიოდნენ ბურჟუაზიულ-მემამულეთა ბლოკის აპოლოგეტებად. ბოლშევიკებმა ლენინის და სტალინის ხელმძღვანელობით ამხილეს მენშევიკები, როგორც მუშათა კლასს ბურჟუაზიული გავლენის გამტარებლები, როგორც ბურჟუაზიის აგენტები მუშათა კლასში, და მოამზადეს ბოლშევიკური პარტიის პოლიტიკური საფუძვლები.

რუსეთის პირველ რევოლუციის დამარცხების შემდეგ დადგა ტოლოიპინის რეაქციის მძიმე წლები. კონტრრევოლუციის შეტევა იდეოლოგიურ ფრონტზეც სწარმოდა. გაჩნდნენ მთელი რიგი მოღალატენ, რომლებიც „აკრიტიკებდნენ“ მარქსიზმს, ფასდაინოდნენ რევოლუციას. ბოლშევიკების წინაშე დადგა გადაუდებელი ამოცანა — გამოემეჭვინებინათ მარქსიზმის მოღალატენი, მოეგერიებინათ და გამანადგურებელი პასუხი გაეცათ მარქსიზმისადმი ოპორტუნისტული იერიშებისათვის. დაიცვათ და ახალ ეტაპზე ასამაღლებინათ მარქსიზმის ბოლშევიკური ინტერპრეტაციის. ეს ამოცანა ბოლშევიკებმა ბრწყინვალედ შეასრულეს. ვ. ი. ლენინმა და ი. ბ. სტალინმა გამანადგურებელი ლანგარი ჩასცეს მარქსიზმისადმი თეორიის „კრიტიკოსებს“ და ბრწყინვალედ დაიცვეს და დასაბუთეს ბოლშევიკური პარტიის თეორიული საფუძვლები.

რეაქციის წლებში ბოლშევიკების წინააღმდეგ ბრძოლაში ცარიზმს ეხმარებოდნენ მენშევიკ-ლიკვიდატორები, რომლებმაც მაშინ წამოაყენეს პროლეტარიატის რევოლუციური პარტიის ლიკვიდაციის მოთხოვნა. საქმეო იყო რევოლუციური პარტიის შენარჩუნების მიზნით, წესიერი, ორგანიზებული უკანდახევა, საჭირო იყო პარტიის ტაქტიკის შეცვლა, რევოლუციის აღმავლობის პერიოდის შეტევის ტაქტიკის შეცვლა რევოლუციის დაღმავლობის პერიოდში თავდაცვის ტაქტიკით, ძალთა მოკრების ტაქტიკით, მუშათა ლეგალური და არალეგალური ორგანიზაციის მუშაობის შეერთების ტაქტიკით. ბოლშევიკების პარტიამ ლენინისა და სტალინის მეთაურობით შესძლო ამ ამოცანის ბრწყინვალედ შესრულება.

ამ მძიმე წლებში, ლიკვიდატორთა და ოტზოვისტთა წინააღმდეგ ბრძოლაში ბოლშევიკები იმარჯვებენ, მტკიცედ იცავენ არალეგალურ პროლეტარულ პარტიას, მის ერთიანობას. 1912 წელს პრაღის კონფერენციაზე ბოლშევიკებმა პარტიიდან გაგდეს ეს ოპორტუნისტები, მენშევიკები და ბოლო მოუღეს მენშევიკებთან ერთ პარტიაში ბოლშევიკთა ფორმალური გაერთიანებას. „ სოციალიური ჯგუფიდან ბოლშევიკები გაფორმდნენ რუსეთის დამოუკიდებელ სოციალ-დემოკრატიულ მუშათა პარტიად (ბოლშევიკების). პრაღის კონფერენციამ დასაწყისი მისცა ახალი ტიპის პარტიას, ლენინიზმის პარტიას, **ბოლშევიკურ** პარტიას“. („საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორია. მოკლე კურსი“, გვ. 188).

პირველი მსოფლიო იმპერიალისტური ომის პერიოდში ბოლშევიკების პარტია აღმოჩნდა მთელ მსოფლიოში ერთადერთი პროლეტარული პარტია, რომელმაც არ უღალატა სოციალიზმის საქმეს. იგი სოციალიზმის, ინტერნაციონალიზმის ერთგული დარჩა. მხოლოდ მან მოაწყო სამოქლაქო ომი თავისი იმპერიალისტური მთავრობის წინააღმდეგ, მხოლოდ მან შესძლო კაპიტალიზმის სისტემის გამოყენება და იმპერიალიზმის ფრონტის გარღვევა რუსეთში.

ცრუ სოციალისტები — მენშევიკები და ესერები თეზრეული რევოლუციის შემდეგ ხელისუფლების სათავეში ყოფნისას ყოველნაირად ცდიდნენ შემამეულთა და კაპიტალისტთა ინტერესებს. ბოლშევიკების პარტიამ ლენინისა და სტალინის ხელმძღვანელობით ამხილა მათი გამაქელური პოლიტიკა და მასებს უჩვენა მენშევიკების და ესერების, როგორც ეფსპლოატატორული კლასების ერთგულ მოსამსახურთა, ნამდვილი სახე.

ბოლშევიკური პარტიის და მისი ბიჯდაგის, — ლენინისა და სტალინის უდიდესი, ენერგიული ახსნა-განმარტებითი მუშაობის შედეგად, მხლებელად იქნა მასების თვალში ბურჟუაზიული ფრიოდთა მოკავშირისა და ესერულ-მენშევიკური შემოსხმებლური პარტიების იმპერიალისტური პოლიტიკა, ბოლშევიკური პარტიის გარშემო მეჩიდრად დარაზმულ იქნენ რევოლუციური მასები და ალელენ იქნა მტკიცე კურსი სოციალისტური რევოლუციისაკენ. ამავე დროს ბოლშევიკების პარტიამ გამანადგურებელი ლანგარი ჩასცა ოპორტუნიზმს, კაპიტულანტებს, რომლებიც ცდილობდნენ პარტია ეიცდინათ სოციალისტური რევოლუციის ზნისათვის. ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით რუსეთის მუშათა კლასმა ლარიბ ბლოხობასთან კავშირში მოახდინა სოციალისტური რევოლუცია, დაამხო ბურჟუაზიული მთავრობა, დაამყარა საბჭოების ხელისუფლება და რუსეთი გახდა სოციალიზმისაკენ ბრის გამკაფიო ქვეყანა.

პროლეტარული რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ შინაური კონტრრევოლუციია და ანტანტის იმპერიალისტები გაერთიანდნენ საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ საბრძოლველად. დაიწყო სამოქალაქო ომი და უცხოელთა სამხედრო ინტერვენცია. ლენინ-სტალინის პარტიამ ფეზზე დააყენა მუშები და გლეხები, მტკიცედ დარაზმა ისინი კონტრრევოლუციისა და ინტერვენციის წინააღმდეგ საბრძოლველად, ზედიზედ გაანადგურა კოლჩაკის, იუდენიჩის, დენიკინის, ვრანგელის კონტრრევოლუციური ჯარები და დაიცვა ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის დიდი მოპაპვარი — საბჭოთა ხელისუფლება.

სოციალისტური სახელმწიფოს სამხედრო დაცვის და საშინაო და საგარეო კონტრრევოლუციის განადგურების ორგანიზაციას უშუალოდ ხელმძღვანელობდნენ ლენინი და სტალინი.

სამოქალაქო ომის გამარჯვებიდან დასრულების შემდეგ ლენინ-სტალინის პარტია შეუდგა დანგრეული სახალხო მეურნეობის აღდგენას. უმძიმეს ვითარებაში იგი ახალს უდიდეს შემობრეხებას სამხედრო კომუნიზმის პოლიტიკიდან ახალი ეკონომიური პოლიტიკისაკენ. რითაც გამონახულ იქნა მუშებსა და გლეხებს შორის კავშირის განმტკიცების ახალი ფორმა.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის გზით ლენინ-სტალინის პარტიამ ქვეყანა მიიყვანა ახალ ისტორიულ ეტაპამდე — ქვეყანის სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციისა და სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციის ეტაპამდე.

ლენინ-სტალინის პარტიის უდიდესი დამსახურება ის არის, რომ მან რევოლუციის პირველი დღიდანვე გაბედულად და გადაჭრით დაიყენა რუსეთის ეკონომიური ჩამორჩენილობის ლიკვიდაციის საკითხი, ეს იყო მეტად მძიმე ამოცანა, მაგრამ ბოლშევიკების პარტია ლენინის და სტალინის ხელმძღვანელობით არ შეშინდა სიძნელეთა. მან დარაზმა მასები სიძნელეთა წინააღმდეგ საბრძოლველად. ამ პერიოდში პარტიის წინააღმდეგ იღაწრძოდნენ ბოლშევიზმის მტრები—ტროცკისტები, ზინოვიეველები, ბუხარინელები. განსაკუთრებით შეეტიენ მათ პარტიას ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, იმ ვარაუდით, რომ პარტიის რიგებში შეეტანათ არეფდრეცვა, დაეთესათ საბჭოთა კავშირში სოციალიზმის გამარჯვებისადმი რწმენის უქონლობა. მაგრამ მათი ცდა ამაო აღმოჩნდა. ბოლშევიკების პარტია დარიზმა ამხანაგ სტალინის ირგვლივ. გამანადგურებელი ლანგარი ჩასცა ტროცკისტებს, ზინოვიეველებს, ბუხარინელებს და დააყენა საბჭოთა ქვეყანა სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის და სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციის ფართო გზაზე. საბჭოთა ხალხმა უმოკლეს ვადაში ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით ქვეყანის ინდუსტრიალიზაციის საქმეში უდიდეს წარმატებებს მიაღწია. მრეწველობა ეთითრგბოდა უმაგალითოდ სწრაფი ტემპით, პარტიამ ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით მტაცეცდ დარაზმა მუშათა კლასი და გლეხობა ხუთწლიანი გეგმის შესასრულებლად. პირველი ხუთწლიანი გეგმა საბჭოთა ხალხის მძლავრი შრომითი ალმაცლობა გამოიწვია. ხუთწლიანის პირველი წელი, 1929 წელი იყო დიადი გარდატეხის წელი როგორც მრეწველობაში, ისე სოფლის მეურნეობაში, დაიწყო მასობრივი საკოლმეურნეო მშენებლობა.

სოფლად კოლექტივიზაციის გამარჯვება ლენინ-სტალინის პარტიისა და სოციალისტური სახელმწიფოს უდიდესი მოსაპოვარი იყო. „ეს იყო, — აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი, — უფრმესი რევოლუციური გადატეხიანი, ნახტომი საზოგადოების ძველი თვისობრივი მდგომარეობიდან ახალი თვისობრივი მდგომარეობისაკენ, რომელიც თავის შედეგებით 1917 წლის ოქტომბერში მოხდილი რევოლუციური გადატრიალების თანაბარი მნიშვნელობისა იყო“ (საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორია. მოკლე კურსი, გვ. 396). ამით გადაჭრილ იქნა სოციალისტური მშენებლობის სამი ძირითადი საკითხი: უბრალოლეს ყოფილის მოხდა ჩვენი ქვეყნის ყველაზე მოგალიტეზოანი ექსპლოატატორული კლასის — კულაკობის, კაპიტალისტის რესტავრაციის დასაყრელნი — ლიკვიდაცია; მეორე — გლეხობა კაპიტალიზმის წარმოშობი ერთპიროვნული მეურნეობის ზზოდან გადაყვანილ იქნა საკოლმეურნეო, სოციალისტური მეურნეობის ბაზაზე; მესამე—საბჭოთა ხელისუფლებამ მიიღო სოციალისტური ბაზა სახალხო მეურნეობის ყველაზე ფართო და საარსებო დარგში — სოფლის მეურნეობაში. ამით, როგორც ამხანაგი სტალინი აღნიშნავს, ჩვენი ქვეყნის ზიგნით მოისპო კაპიტალისტის რესტავრაციის უკანასკნელი წყარობა და შეიქმნა სოციალისტური სახალხო მეურნეობის ალგებისათვის აუცილებელი პირობები.

პირველი ხუთწლიანი გეგმა საბჭოთა ხალხმა ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით რუსეთის მუშათა კლასმა ლარიბ ბლოხობასთან კავშირში მოახდინა სოციალისტური რევოლუცია, დაამხო ბურჟუაზიული მთავრობა, დაამყარა საბჭოების ხელისუფლება და რუსეთი გახდა სოციალიზმისაკენ ბრის გამკაფიო ქვეყანა.

პროლეტარული რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ შინაური კონტრრევოლუციია და ანტანტის იმპერიალისტები გაერთიანდნენ საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ საბრძოლველად. დაიწყო სამოქალაქო ომი და უცხოელთა სამხედრო ინტერვენცია. ლენინ-სტალინის პარტიამ ფეზზე დააყენა მუშები და გლეხები, მტაცეცდ დარაზმა ისინი კონტრრევოლუციისა და ინტერვენციის წინააღმდეგ საბრძოლველად, ზედიზედ გაანადგურა კოლჩაკის, იუდენიჩის, დენიკინის, ვრანგელის კონტრრევოლუციური ჯარები და დაიცვა ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის დიადი მოპაპვარი — საბჭოთა ხელისუფლება.

სოციალისტური სახელმწიფოს სამხედრო დაცვის და საშინაო და საგარეო კონტრრევოლუციის განადგურების ორგანიზაციას უშუალოდ ხელმძღვანელობდნენ ლენინი და სტალინი.

სამოქალაქო ომის გამარჯვებიდან დასრულების შემდეგ ლენინ-სტალინის პარტია შეუდგა დანგრეული სახალხო მეურნეობის აღდგენას. უმძიმეს ვითარებაში იგი ახალს უდიდეს შემობრეხებას სამხედრო კომუნიზმის პოლიტიკიდან ახალი ეკონომიური პოლიტიკისაკენ. რითაც გამონახულ იქნა მუშებსა და გლეხებს შორის კავშირის განმტკიცების ახალი ფორმა.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის გზით ლენინ-სტალინის პარტიამ ქვეყანა მიიყვანა ახალ ეტაპამდე — ქვეყნის სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციისა და სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციის ეტაპამდე.

ლენინ-სტალინის პარტიის უდიდესი დამსახურება ის არის, რომ მან რევოლუციის პირველი დღიდანვე გაბედულად და გადაჭრით დაიყენა რუსეთის ეკონომიური ჩამორჩენილობის ლიკვიდაციის საკითხი, ეს იყო მეტად მძიმე ამოცანა, მაგრამ ბოლშევიკების პარტია ლენინის და სტალინის ხელმძღვანელობით არ შეშინდა სიძნელეთა. მან დარაზმა მასები სიძნელეთა წინააღმდეგ საბრძოლველად. ამ პერიოდში პარტიის წინააღმდეგ იღაწრძოდნენ ბოლშევიზმის მტრები—ტროცკისტები, ზინოვიეველები, ბუხარინელები. განსაკუთრებით შეეტიენ მათ პარტიას ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, იმ ვარაუდით, რომ პარტიის რიგებში შეეტანათ არეფდრეცვა, დაეთესათ საბჭოთა კავშირში სოციალიზმის გამარჯვებისადმი რწმენის უქონლობა. მაგრამ მათი ცდა ამაო აღმოჩნდა. ბოლშევიკების პარტია დარიზმა ამხანაგ სტალინის ირგვლივ. გამანადგურებელი ლანგარი ჩასცა ტროცკისტებს, ზინოვიეველებს, ბუხარინელებს და დააყენა საბჭოთა ქვეყანა სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის და სოფლის მეურნეობის კოლექტივიზაციის ფართო გზაზე.

საბჭოთა ხალხმა უმოკლეს ვადაში ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით ქვეყანის ინდუსტრიალიზაციის საქმეში უდიდეს წარმატებებს მიაღწია. მრეწველობა ეთითრგბოდა უმაგალითოდ სწრაფი ტემპით, პარტიამ ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით მტაცეცდ დარაზმა მუშათა კლასი და გლეხობა ხუთწლიანი გეგმის შესასრულებლად. პირველი ხუთწლიანი გეგმა საბჭოთა ხალხის მძლავრი შრომითი ალმაცლობა გამოიწვია. ხუთწლიანის პირველი წელი, 1929 წელი იყო დიადი გარდატეხის წელი როგორც მრეწველობაში, ისე სოფლის მეურნეობაში, დაიწყო მასობრივი საკოლმეურნეო მშენებლობა.

ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით ბოლშევიკური ინდუსტრიალიზაციის ამოცანები, კაპიტალისტური ელემენტების სამოლოო ლიკვიდაცია, კაპიტალისტური ნაშთების ლიკვიდაცია ეკონომიკასა და ადამიანთა შეგნებაში, მთელი სახალხო მეურნეობის რეკონსტრუქციის დამთავრება ახალი ტექნიკის ბაზაზე, სოფლის მეურნეობის მანქანიზაცია და მისი მოსავლიანობის გადიდება. ეს ამოცანები დიდი წარმატებით იქნა განხორციელებული. საბჭოთა ხალხმა ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით ძირიგე ხუთწლიანი გეგმა 4 წელიწადსა და სამ თვეში შეასრულა. ყველაზე მნიშვნელოვანი შედეგი სახალხო მეურნეობის განვითარებაში იყო ქრეწველობის და სოფლის მეურნეობის ტექნიკური რეკონსტრუქციის დამთავრება.

საბჭოთა ხელისუფლების პერიოდში ჩვენს ქვეყანაში მოხდა ნამდვილი კულტურული რევოლუცია. საბჭოთა კავშირში წერა-კითხვის უცოდნელობა დიდი ხანია ლიკვიდირებულია, ჩვენი სამობლო წარმოადგენს წერა-კითხვის მცოდნეთა ქვეყანას, უმაღლესი სკოლების ქვეყანას. წარმოიშვა მრავალრიცხოვანი ახალი, საბჭოთა ინტელიგენცია, რომელიც გამოსულია მუშათა და გლეხთა წრიდან, სისხლით და ხორცით დაკავშირებულია მათთან და მზად არის მთელი თავისი ენერგიით ემსახუროს მშრომელთა საქმეს.

სოციალიზმის უდიდეს გამარჯვებათა ბაზაზე საბჭოთა კავშირში გაჩაღდა საბჭოთა საზოგადოების ისეთი მასიური ეკონომიური ინტერესები, როგორიცაა მორალური-პოლიტიკური ერთიანობა, ხალხთა ურყევი მეგობრობა, საბჭოთა პატრიოტიზმი. საბჭოთა ხალხი კიდევ უფრო მტკიცედ დარაზმა ბოლშევიკური პარტიის, საბჭოთა მთავრობისა და დიდი ლენინის გარშემო.

საბჭოთა კავშირი ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით შეუდგა გაენთიერდა ატარებდა მშვიდობიანობის პოლიტიკას, ცდილობდა თავიდან აეშორებინა ომი, იბრძოდა კოლექტიური უშიშროების განხორციელებისათვის. მაგრამ საბჭოთა კავშირის უშიშროების პოლიტიკამ ვერ ჰპოვა მხარდაჭერა ინგლისისა და სფრანგეთის ხელმძღვანელ წრეებში, და დაიწყო ომი, რომელიც სულ უფრო და უფრო ფართოვდებოდა და მთელ მთელ მსოფლიოს მოეცო.

1941 წლის 22 ივნისს, ფაშისტური გერმანია ვერაგულად დაესხა თავს საბჭოთა კავშირს. მთელი საბჭოთა ხალხი დიდი ბრძოლის ამხანაგ სტალინის მოწოდებისთანავე აღსდგა გერმანელი ფაშისტების წინააღმდეგ საბრძოლველად. ამ საძაგლრო-სასიკეთოდ ბრძოლაში გამარჯვება საბჭოთა საზოგადოებრივმა ძალებმა, გაიმარჯვა ლენინ-სტალინის პარტიის ბრძნულმა პოლიტიკამ, გაიმარჯვა დიდი სტალინის მხედართმთავრულმა გენიამ, სტალინურმა სტრატეგიამ და ტაქტიკამ. „საბჭოთა ომის დღეებში პარტია ჩვენს წინაშე წარმოსდგა, როგორც ფაშისტს დამპყრობთა წინააღმდეგ საყოველთაო-სახალხო ბრძოლის სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორი. პარტიის ორგანიზატორულმა მუშაობამ გაიერთიანა და საერთო მიზნისაკენ წარმართა საბჭოთა ადამიანების მთელი ღონისძიებანი, მტრის განადგურების საქმეს დაუმარჩენა მთელი ჩვენი ძალები და საშუალებანი“. (ი. ბ. სტალინი „საბჭოთა კავშირის დიდი სამამეული ომის შესახებ“, გვ. 133, 1947 წ. გამოცემა).

საბჭოთა სახელმწიფო კიდევ უფრო ძლიერი გამოვდა ომიდან. გაბუზმულად ეაიზარდა საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო ავტორიტეტი. დიდი სამამეული ომის გამარჯვებით დამთავრების შემდეგ, საბჭოთა ხალხი ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით შეუდგა მშვიდობიან შემოქმედებითს შრომას — სახალხო მეურნეობის აღდგენასა და შემდგომ განვითარებას. ჩვენი ქვეყნის წინაშე გრანდიოზული ამოცანები დგას. საბჭოთა კავშირმა 1950 წელს არა მარტო უნდა აღადგინოს სახალხო მეურნეობის ომამდელი დონე, არამედ გადაკვარაბოს ამ დონეს და გადადგას მნიშვნელოვანი ნაბიჯი სოციალიზმიდან კომენინიზმში თანდათანობით გადასვლის ბაზაზე. საბჭოთა ხალხი უდიდესი წარმატებით ახორციელებს ამ ამოცანებს, ამაზე ნათლად მეტყველებენ ომის შემდგომი სტალინური ხუთწლეულის განვლილი პერიოდის შედეგები, ბრწყინვალე შედეგები, რომლითაც ხვდებიან საბჭოთა ადამიანები დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის 31-ე წლისთავს. ეჭვი არ არის ჩვენი ქვეყნის მშრომელები ვადამდე და გადაჭარბებით შეასრულებენ ახალი სტალინური ხუთწლედიდ დასახულ ამოცანებს.

უკანასკნელ წლებში კიდევ უფრო გაიზარდა საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო ავტორიტეტი. საბჭოთა კავშირი ამყიმად წარმოადგენს გადამწყვეტ ძალას თავისუფლებისმოყვარულ ხალხთა ბრძოლაში მშვიდობიანობისათვის, თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში. საბჭოთა კავშირი ოგას ანტიიმპერიალისტური, დემოკრატიული ბანაკის სათავეში და თავის გარშემო რაზმავს მთელ დემოკრატულ პრეგრესულ ძალებს მშვიდობისათვის ბრძოლაში. მასების დემოკრატიული მოძრაობის ზზოდან ბრწყინვალე მაჩვენებელს წარმოადგენს კომენინტერი პარტიების გავლენის მნიშვნელოვანი გაძლიერება. ევროპის მთელ რიგ ქვეყნებში კომუნისტები გადაიქცნენ გადამწყვეტ პოლიტიკურ ძალად. კომენისტების ხელმძღვანელობით აღმოსავლეთ ევროპის მთელი რიგი ქვეყნები დაადგენ ფართო დემოკრატიული განვითარების გზას, ისინი მტკიცე ნაბიჯით მიეძართებიან წინ, სოციალიზმისაკენ.

საბჭოთა ხალხმა ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით გამოიარა სამი რევოლუციის ქარცეცხლში, დაამხო მემამულეთა და კაპიტალისტთა ბატონობა, შეაქნინა ახალი სოციალისტური სახელმწიფო, დასძლია ყოველგვარი წინააღმდეგობა თავის ზზაზე და ააშენა სოციალიზმი ჩვენს ქვეყანაში. ყველა ამ გამარჯვების სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორია ლენინ-სტალინის პარტია. ლენინ-სტალინის პარტიის იდეები აღფრთოვანებული და შეიარაღებული საბჭოთა ხალხი, ამხანაგ სტალინის გენიალური ხელმძღვანელობით გადალახავს ყველა სიძნელეს და უზრუნველყოფს კომენიზმის გამარჯვებას ჩვენს ქვეყანაში.

ი. მირცხულავა

პარტიული ცხოვრება

ავზომშენებელთა საანგარიშო საარჩევნო კრებაზე

ასოცი კომუნისტი დაესწრო ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის მშენებლობის პარტორგანიზაციის საანგარიშო-საარჩევნო კრებას.

მოახსენებელმა, მშენებლობის პარტბიუროს მდივანმა კ. ტყაბლაძემ აღნიშნა, რომ მშენებლობაზე მიმდინარეობდა ნაკლოვანებანი ბრძოლაში ბიუროკრატიზმის, ბიუროკრატების, ნაკლოვანებებისა და კანდიდატების ნაკლოვანებანი. განვლილი ერთი წლის მანძილზე, რითაც განისაზღვრება საანგარიშო პერიოდი, საკავშირო კ. პ. (ბ) რიგებში მიღებულ იქნა 18 მოწინავე მშენებელი. პარტიაში ახლადმიღებულთა აღრიცხვისათვის გასაკეთებელი ყურადღება ექცევდა პარტიული კრებს მაღალ იდეურ დონეზე ჩატარებას. ახალგაზრდა კომუნისტები სისტემატურად მონაწილეობენ პარტიული კრებების მომზადებასა და ჩატარებაში. საანგარიშო პერიოდში პარტორგანიზაციამ ოცდაერ მოიწვია კრება და ამდენჯერვე ბიუროს სხდომა. კრებებსა და ბიუროს სხდომებზე ხდებოდა როგორც პარტიული, ისე სამეურნეო ცხოვრების აქტიური საკითხების განხილვა. ახალგაზრდა კომუნისტების მეშვეობით მომზადებულ იქნა ისეთი მნიშვნელოვანი საკითხები, როგორიცაა პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის მიმდინარეობა მშენებლობაზე, შრომის დისციპლინის განმტკიცება და პარტორგანიზაციის ამოცანები, კადრების მჯერსისტულ-ლენინური თეორიით შეიარაღება და სხვ.

მიუხედავად პარტორგანიზაციის მიერ გატარებული ღონისძიებებისა, პარტიული კრების მომზადებისა და ჩატარების სისტემაში ნაკლოვანებანი მაინც იყო. ზოგიერთი ახალგაზრდა კომუნისტი (ყვენია, კუტუბაძე, დარსაძე და სხვ.) თითქმის სულ ულებდნენ არ იღებდა მონაწილეობას კრების მომზადებასა და მის მუშაობაში. იყო შემთხვევები, როცა პარტიაში ახალმიღებულს ნაკლებად ეიზარებოდით პარტიული დავალების შესრულებაში. მაგალითად, სამონტაჟო-სამშენებელო განყოფილების კედლის გაზეთის რედაქტორად გამოამყავს ახალგაზრდა კომუნისტი ამბ. კოროტკოვი. მას უნარი შესწევდა გასძოლოლა გაზეთის, მაგრამ იმის გამო, რომ ადგილმონიერი პარტიული ორგანიზაცია არ დაეხმარა, 2 თვის მანძილზე გაზეთის არცერთი ნომერი არ გამოსულა. კოროტკოვი შეიცვალა. ასეთივე ბედი ეწია ამავე პარტორგანიზაციის ახალგაზრდა წევრს ამბ. პტროო

ლაბა ანაშის კოლმეურნეობა „შრომის“ წევრები ნ. კაკურაია და პ. კაკურაია, რომლებსაც წელს გამოუშვავებელი აქვთ ორას-ორასი შრომადღე, იღებენ სიმინდის ხუთ მოსავალს.

ფოტო რ. აკოფოვისა

საქართველოს მᲬს-ᲔᲑᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲐᲒᲝᲕᲝ

ჩვენი რესპუბლიკის მოწინავე მტს-ები საოქტომბრო შეჯიბრების გაბოლოს შედეგად ვადამდე ასრულებენ სახელმწიფო გეგმებს. 1 ნოემბრისათვის ვადაზე 10 დღით ადრე მტს-ებში 1948 წლის სამუშაოთა რესპუბლიკური დაანგარიშებულია 101,7 პროცენტით. შარშან ამავე დროისათვის გეგმა 95,8 პროცენტით იყო შესრულებული. წელს მტს-ებმა შეასრულეს შარშანდელზე 75 ათასი ჰექტარით მეტი სამუშაო. რესპუბლიკის 63 მტს-იდან წლიური გეგმა ვადამდე განადღებულია 101,7 პროცენტით. შარშან ამავე დროისათვის გეგმა 95,8 პროცენტით იყო შესრულებული. წელს მტს-ებმა შეასრულეს შარშანდელზე 75 ათასი ჰექტარით მეტი სამუშაო. რესპუბლიკის 63 მტს-იდან წლიური გეგმა ვადამდე განადღებულია 101,7 პროცენტით.

წარმატებით იმუშავა წითელწყაროს მტს-მა (დირექტორი ა. ბიწაძე), რომელმაც სამუშაოთა წლიური გეგმა 114,2 პროცენტით შეასრულა. გეგმით გათვალისწინებული 33.000 ჰექტარის ნაცვლად დაამუშავა 37.683 ჰექტარი. საშემოდგომო კულტურები მწკრივად დათესა 8.307 ჰექტარზე, გეგმის 110,8 პროცენტი. სამემოდგომო ხვნის დავალება 155,6 პროცენტით აქვს შესრულებული, მზრალად ხვნისა—107,5 პროცენტი.

წლიური გეგმები ვადამდე დიდი გაადვილებებით განადღდეს აგრეთვე ადეთის (დირექტორი ი. კაკუაძე), ლანჩხუთის (დირექტორი ი. გაფრინდაშვილი), ზუგდიდის (დირექტორი სოციალისტური შრომის გმირი მ. დოჩია), მახარაძის (დირექტორი კ. გიორგაძე), აბაშის, გარფანის, ონჩაჩირის, ნუდაოთის და სხვა მტს-ებმა.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲬᲡ-ᲔᲑᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲐᲒᲝᲕᲝ

ჩვენი რესპუბლიკის მოწინავე მტს-ები საოქტომბრო შეჯიბრების გამოკენებით ვადამდე ასრულებენ სახელმწიფო გეგმებს. 1 ნოემბრისათვის ვადაზე 10 დღით ადრე მტს-ებში 1948 წლის სამუშაოთა რესპუბლიკურად დაანგარიშებულია 101,7 პროცენტით. შარშან ამავე დროისათვის გეგმა 95,8 პროცენტით იყო შესრულებული. წელს მტს-ებმა შეასრულეს შარშანდელზე 75 ათასი ჰექტარით მეტი სამუშაო. რესპუბლიკის 63 მტს-იდან წლიური გეგმა ვადამდე განადღებულია 101,7 პროცენტით. შარშან ამავე დროისათვის გეგმა 95,8 პროცენტით იყო შესრულებული. წელს მტს-ებმა შეასრულეს შარშანდელზე 75 ათასი ჰექტარით მეტი სამუშაო. ამ ფაქტებში ბევრი ეკუთვნის ბოლოდროინდელ ორ-სამ თვეში ფაქტიურად ბევრ ადგილას ჩატარებულ ინტენსიურ ორგანიზაციულ-ტექნიკურ ღონისძიებათა ეფექტურობას. ეს ღონისძიებანი ეხებოდნენ ბალახეულობის ინტენსიურ ფესვებზე ამოყვანას,

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის მესამე სესია

საგარეთეთის საკითხის განხილვა

პარიზი, 30 ოქტომბერი. (საფფსს. სპეც. კორ.). სამეფისთვის საკითხის განხილვა პოლიტიკურ კომიტეტში არ იძლევა ისეთ შედეგს, რომელიც ინვიდეს ამერიკის შეერთებული შტატებისა და დიდი ბრიტანეთის დელეგაციებს ჭეშმდეთ. ჩანდეს ინგლისამერიკის ბლოკის მეთაურთა ყოველგვარი ცდა — ეგრეთწოდებული ბალკანური კომისიის ყალი დასკვნები დაესახთ, როგორც უდიდო დოკუმენტი და ამით გავამთელებინათ ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ინგლისის ჩარეგა სამეფისთვის საქმეებში. სამეფოთ დელეგაციის მეთაურმა ა. ი. ვეშინსკემ და სამალო დემოკრატიის ქვეყნების დელეგატებმა ქუა ქუაზე ალარ ფიტეფეს ამ დასკვნებიდან და ცხადყვეს სამეფისთვის ჩრდილოეთი ბერძნეულისაგან წყვეტილ-მეტ ბრალდებათ. სრული ფასეფეტლობა.

ასეთ ეთარაკანში ინგლის-ამერიკის ბლოკის ზოგიერთი წარმომადგენელი, რომელნიც ოფიციალურ ეტეზეს, თე რა შთამეტდილეს ამდენს სამეფისთვის საკითხის განხილეა. მეოდელო საზოგადოებრივ აზრზე, ოუკეს ისეთი გადაწყვეტილება მეკმანს, რომელიც სამეფოთან ბოლოს ამისეფდა მან ჩრდილოეთ დიდეთეთანან ყასდალეფეული „საკმარისობა გამოეცალეს დარეგ-ბი", რა. ალბანეთს 1947 წლის 21 ოქტომბრის გადაწყვეტილებას საწინააღმდეგოდ, ეგრეთწოდებული ბალკანული კომისიის მთავარ ფეფქეთეს წარმოდგენეს.

— ჩვენ ფეფალეკეთ—სთქვა პოლონეთმა, — შეშფოთებულია ენიადგილეთი, რომ ბალკანეთის კომისიის თავის ფეფმთან გასაგრძოს ისეთ მიმართულეთან, რომელიც დღემდე ეწეოთ. ჩვენ მიგვიჩნია, რომ ეფრო სწორი იქნებოდა მოგეკეკისეფინა სამეფოთისა და მისი ჩრდილოეთი მეზობლების მორიგება.

ალეტანეთის წარმომადგენელმა წინადადება შეიტანა, რომ ეგრეთწოდებული ბალკანეთის კომისიამ თავისი საქმიანობა გაგაგზონო. ოთგრეკ შეკამაკეა, რომელიც დაბარეს ბალკანეთ-ეფ ამ ბოლო ჩრდილოეთი მეზობლებეს მიაეკონა შეთანხმებეს, და რომ გამოკეკეული ფეფქეკეთ მეორე ალაბნე იყოს.

პოლონეთმა წინადადება შეიტანა ადგილეკეთ, რომ პარიზი ეფ ალეტეფ ხბრიდ ლაპარაკობს, რომ „ფიბპარეზ", რასაც ნეტარე ბოლარეს-ეფ-ფეთსტეს ამერიკის შეერთებული შტატები ეეწეკენ, საკმაო ალი ალის და რომ საჭიროა სამეფისთვის გაიგზავნონ ამერიკის ყალრები, რათა ჩაანშოთ ბერძენი პარტიზანები.

ტარასკეთმ ეკერანის სსრ დელეგაციის სახელით მხარი დაუჭირა რეზოლუციის სამეფოთა ეკონომიკის, რომელიც თავალსაჩინეს ბალკანეთის კომისიის მეშმობის შეეწეკენტს. ეს სამეფო ძალიან ეცხოთეს ალრეფის გამოყვანას.

ეიეგოსლავიის დელეგატი ბებლეფი დაეკერთნო თეთი ბალკანეთის კომისიის მიერ შეკეფნეფ ცნობეფს და ცხადყვა, რომ სიმართლეკეთ ეეი-ნაალმდეგება ამ კომისიის დასკვნა, თითქოს ალ ბანეთმა, ბულგარეთმა, იუგოსლავეთმ მოაწყეს „ბერძენი ბაეშვების ბოლეფეფ". ამ კომისიის მეთავალეფეფეს წარმომდგინეს ამის დამამტკიცებელი ბეკრი სამეფო, რომ ნამდვილად მშობლეფმა ნებაყოფლობით გაგზავეს თავიანთი ბაეშვები საბერძნეთიდან, რათა ისინი გადარჩინონ ინგლისიერი და ამერიკეკეი ბომბეფბისაგან, რომელნეც, მაგალითად, მოდა ფლორინაში, სადაც მონარქისტა-ფაშისტების ჩამოიტანეს და ბაზრის მოედანზე გამოაყენეს 27 პარტიზანის მოკეკეთილი თავი. როგორ ამ ფაქტის შესახებ პარლამენტში საკითხი აღიარა, ელოდარისმა განაცხადა: „ეს ძალეი ბერძნეული ჩეკეფეკა არისო".

ეიეგოსლავიის დელეგატმა სთქვა, რომ ეგრეთწოდებული ბალკანეთის კომისიის დასკვნეფნი ტენდენციერნაა. გასაგები იქნება, თუ გაეხსენებენ, რომ ამ კომისიის მეშმობის ხელმძღვანელობენ ამერიკის შეერთებული შტატებისა და დიდი ბრიტანეთის წარმომადგენლენი. მაგ. ალბანეთ, ალბანია, რომ მეოთალეკეთეფეფ ალბანეთის ეკონომიკეთ საკმაოდ ცარიელი ინგილისეი ეკონომიკა, რომელიც 1944 წელს სარდალმა ბრიტანეთის ინ ჯარეფმ, რომელეეც სამალეთ-გაბმაფეფნინ, სსრ კავშირისათვის. მაგრამ ეს მაგ ამ ბოეეფეფდეეა. ყველამ იცის, თე ნამდვილად ვინ დიოკავა სამეფოსთვის ტერიტორიეა.

დასასრულ კოსკლოფეს განაცხადა, რომ ბეკრონეფსთის დელეგაციი კატეგორიეფლად ალეფმენეს ამერიკის შეერთებეკეი შტატების, ინგლისის, საფრანგეთისა და ჩინეთის დელეგაციეფ-ბის სახელით დალუსნ მიერ შემუშავებული რეზოლუციის წინააღმდეგ და რომ იგი სასეკეთი ეკეფის ბაარს სსრ კავშირის დელეგაციი მიერ შემოტანილ რეზოლუციას.

ლიბანის დელეგატმა არა თე მხარი დაუჭირა დალუსნ რეზოლუციას, რომელიც დაფასებეფეეე